109 . Recaş | Judeţ: Timiş | Punct: Sit 5 – km. 54+660 – 54+760 | Anul: 2014

Anul: 2014
Cod RAN: 158323.09
Perioade: Protoistorie
Epoci: La Tène
Tipuri sit: locuire, descoperire funerară
Categorii sit: Neatribuit, Domestic
Autori: Petrică Ionuţ Colţeanu, Robert Gindele, Adrian Hamzu, Iulian Leonti, Radu Petcu, Daniela Tănase, Andrei Bălărie, Andrei Georgescu, Andrei Talagiu
Instituții: SC Vanderlay SRL Hunedoara, Muzeul Judeţean Satu Mare, Muzeul Banatului, Timişoara, Muzeul Judeţean de Etnografie şi al Regimentului de Graniţă, Caransebeş, Muzeul de Istorie Națională şi Arheologie Constanţa_, Muzeul Banatului, Timişoara, Muzeul Banatului, Timişoara, Muzeul Banatului, Timişoara, Instiuție Nedefinită

Raport

Construirea lotului 2 al autostrăzii Timişoara-Lugoj a impus realizarea unei evaluări a potenţialului arheologic între km 54+000 – 79+625, pe teritoriul comunei Remetea Mare, a oraşului Recaş, a comunei Topolovăţu Mare şi a comunei Belinţ.

Obiectivul evaluării a fost determinarea prezenţei sau absenţei siturilor arheologice în zona afectată de lucrările de construire a autostrăzii. În cazul descoperirii unor vestigii arheologice, cercetarea a urmărit distribuţia spaţială a acestora, stratigrafia zonei, precum şi caracterul şi starea lor de conservare.

Diagnosticul intruziv pe traseul autostrăzii Autostrăzii Timişoara-Lugoj, Lot 2 (Km 54+000 - 79+625) a fost realizat prin efectuarea unor secţiuni stratigrafice mecanizate, cu dimensiuni de 10x2 m, acestea fiind prelungite unde s-a considerat că este necesar. Distanţa între secţiuni a fost de 50 m, acestea fiind îndesite în zonele unde s-au identificat situri sau în zonele cu presupus potenţial arheologic. Pe tronsonul studiat au fost trasate în total 802 de secţiuni, din punct de vedere statistic o secţiune la o distanţă de 30 m.

Sit 5 – km. 54+660 – 54+760 (oraş Recaş). Aşezare celtică.

Aşezarea s-a conturat pe terasa vestică a pârâului Gherteamoş. Aşezarea se întinde pe un grind de nisip care este înconjurat din trei părţi de valea largă, mlăştinoasă a pârâului. Ductul autostrăzii afectează marginea sudică a acestui grind. Complexele au fost identificate în două secţiuni învecinate şi fac parte probabil dintr-o singură gospodărie. În S722, la adâncimea de 40 cm s-a conturat un cuptor circular, cu diametrul de 102 cm, cu pereţi arşi pe o grosime de 7-8 cm, pe alocuri cu urme de nisip ars la vitrifiere. În profilul secţiunii putem observa că grosimea stratului arabil este de 32 cm, după acest strat urmează un humus gros de 16 cm. În stratul de humus, în profil, se poate observa urma dărâmăturii cupolei cuptorului. În secţiunea învecinată, S723, la adâncimea de 62 de cm, s-a conturat o locuinţă adâncită în pământ, rectangulară, cu colţuri rotunjite. Umplutura locuinţei constă în sol cenuşiu-brun, afânat, cu mult chirpici şi cărbune de lemn, concreţiuni de calcar. Au fost descoperite fragmente ceramice cu aspect fin, modelate la roata rapidă şi fragmente ceramice grosiere, modelate cu mâna. Pe baza acestor descoperiri locuirea se poate data în sec. III-II î. Hr. şi se poate atribui din punct de vedere etnic celţilor.

Din punctul de vedere al habitatului uman în microzonele traversate de ductul autostrăzii putem să observăm că acestea sunt zone secundare de locuire şi că autostrada traversează un teritoriu aflat între două blocuri masive de locuire umană: terasele nordice ale cursului Bega şi terasele afluentului Gherteamoş. Teritoriul studiat de noi este traversat pe direcţia nord-sud de mai mulţi afluenţi nordici ai râului Bega, terasele acestora fiind favorabile pentru locuire umană. Cercetarea noastră poate sta la baza unui studiu de predictibilitate a habitatului uman: trei din cele patru aşezări identificate fiind amplasate pe terasele estice

Generat la: 06.08.2025 15:36

ale acestor afluenţi, care au cea mai lungă perioadă de expunere la soare din zi. Aşezările se întind pe lungimea acestor terase, autostrada secţionându-le „pe lăţime”, aceasta fiind şi explicaţia că siturile au fost afectate pe o distanţă de 200-300 m. Diagnosticul a demonstrat existenţa unor structuri de aşezări răsfirate, compuse din gospodării alcătuite probabil din unităţi de locuire ce presupuneau o locuinţă, anexe şi gropi de provizii. Aşezarea eneolitică (Sit 4) face o notă de excepţie şi nu se înscrie în modelul de predictibilitate de mai sus. A fost descoperită pe un grind foarte puţin pronunţat din valea mlăştinoasă a unui afluent, terasele învecinate nefiind locuite.

Informații suplimentare online

[Raportul 5446 din cronica.cimec.ro]
[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro]
